

zmývajú celú tvoju hriešnu minulosť. Chcem, aby si žila a milovala, a nie aby si umrela.“ Žena inštinktom vycítila, že ku nej hovoril Boh. To bol začiatok zmeny jej života.

William James, lekár a profesor, vo svojich knihách zdôrazňuje, že nie je dôležité, čo sa stane mne, ale to, čo sa stane vo mne, lebo to bude formovať a pretvárať môj život. Žena s príbehu vstúpila do Božích myšlienok, zmenilo jej to život. Ľudia sa boja skutočnej modlitby, čo keď budú musieť niečo v živote zmeniť. „Na počiatku bolo Slovo“, myšlienka v biblickom chápaní slovo je zároveň čin. Skutok. Sme pozvaní naše myšlienky meniť na činy. Činy, ktoré nás najprv menia vo vnútri, potom menia aj naše okolie.

Dovoľte pár jeho myšlienok:

„Ach Bože, ako mnoho je tých, ktorí chodia k Tebe hľadať útechu a radosť i milosť a dary, aby si im udelil, ale tých, ktorí zamýšľajú urobiť radosť Tebe a dať niečo zo seba a zabudnúť na svoju maličkosť, tých je veľmi málo.“

„Láska nespočíva v tom, že človek cíti niečo veľké, ale v tom, že si mnoho odrieka a suzuje sa pre milovaného.“

„Viac možno získať za jednu hodinu na Božom poli, ako za celý život na svojom.“
"Duša, ktorá je zjednotená s Bohom, sa diabol bojí ako samého Boha!"

„Viem ja, že Prameň vytryskol a plynie, aj keď je temná noc. Ukrytý je, a predsa večne svieži, ale ja viem, kde vznikol, že tak beží, aj keď je temná noc. Viem, krása je to, vrchol každej krásy, kam nebo chodí piť, zem smäd si hasí, aj keď je temná noc.“

ADVENT 2019

2^{hý} ADVENTNÝ týždeň

Farnosť svätého Tomáša apoštola - PARTIZÁNSKE ŠÍPOK

Druhá adventná 8.12. Nedeľa 2019

Slávny maliar a sochár Buonarotti sa prechádzal v skupinke svojich priateľov po Kararskom kameňolome. V jednej chvíli sa zastavil a dlhú chvíľu pozeral na balvan kameňa. Priatelia ho sledovali a nadobudli dojem, že má videnie. Keď sa akoby prebral z extázy, pýtali sa ho priatelia, čo sa mu stalo?
„Videl som anjela,“ odpove-

dal sochár Buonarotti. Nebol to zázrak, ale oko sochára, keď pozeralo na balvan mramoru, už videlo v kameni svojho anjela, ktorého sa chystal z neho vytesať. Anjel

bol v srdci, rukách, očiach majstra sochára. Áno, on ho potom zhotovil. Potom ho videli aj ostatní. Pred nami je ďalší adventný týždeň. Budú to dni pôšte, zimy, mrazu, dažďa... Tieto dni sa môžu stať kameňom pre sochára. My podľa svojich schopností, rozumu, vôle, dobrých vlastností a citlivosti voči Bohu, môžeme vidieť, čo sa v nich nachádza. Čo z nich vytvoríme? Staňme sa majstrami adventu. Tieto dni budú také aké je naše srdce, ruky a oči. Začnime si dávať pozor na myšlienky.

„Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!“
Mt 3,3

A už je tu zas tá výzva „k polepšeniu“, k vyrovnaniu cesty... Dajme sa do práce, spíšme si hriechy, zlozvyky, dajme si predsvätie. Patrí sa predsa reagovať na adventnú výzvu k obráteniu... ešteže advent trvá tak krátko, pár dní a budeme to mať za sebou! Tak toto nie je advent! A toto nezodpovedá ani tomu, čo Ján hlásal a k čomu vyzýval! **On nehľasal obrátenie "kvôli polepšeniu", ale kvôli Pánovi, ktorý má prísť!** Zrieknutie sa starých ciest a príprava tej

novej, nie sú samoúčelnými praktikami, ale majú mať správnu kvalitu a hĺbku. Pán prichádza, a preto nemôžem zostať pri starom! Ani nemôžem zostať na okraji cesty, ako obyčajný pozorovateľ (napr. liturgia). Pán prichádza kvôli mne, aby ma vyviedol zo stereotypov, slepých uličiek a zaviedol ma na cestu neznámu, dobrodružnú, cestu, ktorá vedie k životu. Vyviedol ma z prítmnia k svetlu vianočnej hviezdy. Chce, aby som videl v tých kamenných adventných dňoch to pekné, čo poteší srdce. Začnime si dávať pozor na myšlienky. Vyrovnajme chodníky svojho zaužívaného myslenia.

9.12. pondelok 2019 Nepoškvrnené počatie Panny Márie

„Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav.“
Lk 1,29

Skôr, ako bola vyhlásená dogma o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie, povedal Bartolome Esteban Murillo matke: „Mama, nebuď smutná. Ja raz namaľujem Pannu Máriu tak, ako ju ešte nikdy nikdy nenamaľoval.“ Tento Španiel žil v Seville (1617-1682), no nebol kňaz a

„Dnešní ľudia
poslúchajú radšej svedkov ako učiteľov,
a ak poslúchajú učiteľov,
je to preto, lebo sú zároveň svedkami.“

blahoslavený Pavol VI.

14.12. sobota 2019

„Vystúpil Eliáš, prorok ako oheň, a jeho slovo horelo ako fakľa.“ Sir 48,1

Dnes cirkev oslavuje veľkého svätca sv. Jána z Kríža. V Duchovnom speve Ján predstavuje cestu očisťovania duše, radostné uchopenie Boha. Obraz, ktorý svätec používal, je oheň, ktorý čím viac horí a stravuje drevo, tým sa stáva žiarivejším, ba dokonca plameňom. „Tak Duch Svätý, ktorý počas temnej noci očisťuje a obmýva dušu, postupom času ju prežaruje a ohrieva, akoby bol plameňom.“

ani teológ, ale pričínil sa o rozšírenie poznania a pobožnosti k Nepoškvrnenému Počatiu prostredníctvom svojich malieb. Matka z neho chcela mať kňaza, otec obchodníka. Boh si ho viedol tak, že dnes umelecký svet obdivuje okolo 500 Murillových malieb a nie menej ako 25 jeho najkrajších umeleckých diel je na počesť Nepoškvrnenej Panny Márie. Jeden z jeho prvých kritikov a učiteľov o ňom povedal: „Zdá sa, že je uchvátený len Pannou Máriou.“ Prečo? Pannu Máriu namaloval a zobrazil z bežného života, ako pracuje v domácnosti, v záhrade, krmí zvieratá, obklopenú deťmi a tak ďalej. Traduje sa, že ho matka v deň krstu zasvätila Panne Márii a jej krása sa stala neodolateľnou víziou jeho umeleckej duše.

Inšpirovať, to je úloha svätých. Inšpirovať k životu, ktorý dáva zmysel, k životu ktorý môže byť pekný na-

priek ťažkostiam. K čomu nás môže inšpirovať Panna Mária? Maliara Murilla inšpirovala k namalovaniu pekných obrazov. A čo my, keď nevieme maľovať? Každý vie maľovať výnimočné a jedinečné obrazy vo svojej duši. Štetcom sú tu myšlienky. Panna Mária ich mala čisté a pekné. A čo my? Ak má niekto škaredé myšlienky, začne sa to ukladať do jeho duše a neskôr na jeho tvár. A ak má táto osoba škaredé myšlienky každý deň, každý týždeň, každý rok, jej tvár sa stane škaredou. Začne sa umelo prikrášľovať, až zabudne ako skutočne vyzerá. Človek, ktorý má dobré myšlienky, nikdy nemôže byť škaredý. Môže mať krivý nos, nepekné pery, dvojité bradu a vyčnievajúce zuby. Ale ak má dobré myšlienky, jeho tvár žiari a vždy bude vyzeráť nádherne.

„Keď Duch nájde v duši Máriu, ponáhľa sa tam.“
(sv. Bernard)

10.12. utorok 2019

„Čo myslíte? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zablúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zablúdila? Mt 18,12

Známy huslista Fritz Kreisler raz po vydarenom koncerte odchádzal z divadla v Dubline do tmavej zimnej noci. Keď sadal do auta, začul hru na husliach. Niekoľko ľudí hralo veľmi pekne na husliach pred divadlom, kde on pred chvíľou skončil vydarený koncert. Oslovený

hlasom pekných a čistých huslí, Kreisler chcel uvidieť toho, kto tak pekne hrá. Keď prišiel k bočným dverám divadla, uvidel mladú írku. V puzdre od huslí mala niekoľko drobných mincí. Keď dohrala, spýtal sa na jej meno. Bola to Lillian Mack, ktorá si hrou na husle zarábala. Tí, čo odchádzali z divadla, plní krásnych dojmov, jej hru ocenili pár mincami. Kreisler za niekoľko minút si uvedomil oveľa viac. On bol predsa husľový virtuóz. Pozval ju do hotela, kde býval a prosil ju, aby hrala len pre neho. Bol tak nadšený talentom dievčaťa, že jej hra ho chytala za srdce. Slávny huslista objavil v jednoduchej írkej dievčine veľký dar, nadanie.

Čas adventu chápeme aj ako čas Božej výzvy. Boh – Dobrý pastier v každom z nás vidí svoje dieťa, Božie dieťa. Ako Božie deti nie sme stvorení len pre tento svet. Boh nám dáva náš životný advent, aby sme získali Božie kráľovstvo. Každý je jedinečný. To je dar, ktorý dáva Boh. My často premýšľame o sebe v dvoch extrémoch. V prvom premýšľame o sebe len v tom zlom, vidíme na sebe to čo sme pokazili, nadávame na seba, čím urážame Boží obraz v nás. V druhom extrémne vidíme v pýche, klamstve to, čo sme dosiahli, čo znamená, ako nás vidia iní, prispôsobujeme sa týmto predstavám. Strácame pravdu o sebe. Boh nás vidí v pravde, túži, aby sme žili (hrali) pre neho.

11.12. streda 2019

„Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“
Mt 11,28

Jednému mníchovi v duchovnom zápase si povzdychol: „Bože môj, ak si všadeprítomný, prečo som tak často inde ako ty?“ Tento mních sa dopustil vážneho zlyhania, celkom zničený sa vydal za majstrom: „Nechápem ako mi môže Boh odpustiť tak veľký hriech? Mám ísť na spoved?“ pokojne chod,“ odpovedal starec, „Boh je pokornejší, ako my ľudia“.

„A ja vás posilním“. Sloveso použité evanjelistom znamená „dať oddýchnuť, ukončiť námahu“, čiže nabrať dych. Ježiš hovorí „ja budem váš dych“. A preto tým, čo sú preťažení náboženskými príkazami, pretože nedokážu dodržiavať všetky zákony a pravidlá, Ježiš hovorí „prijmite mňa, ja budem vaším dychom, ja vám navrátim silu“. Tichosť a pokora predstavujú schopnosť zriecť sa svojich predstáv v prospech prijatia Božieho života. Ťažisko nového života nespočíva v nových príkazaniach, ale je to pozvanie k priateľstvu, k stretnutiu s jeho Osobou („podťe ku mne“), je to napodobňovanie jeho štýlu života plného lásky a milosrdenstva k blíznym („učte sa odo mňa“), bez arogancie a povýšenectva. Ale je to cesta, ktorú Ježiš nenancuje, je to ponuka, ktorú môže každý prijať. („podťe, vezmite, učte sa“). Sme pozvaní vstúpiť

do Ježišových myšlienok, ktoré sú tiché a pokorné, sme pozvaní si podľa Neho zrovnať svoje myšlienky.

Majster povedal: „Je treba usmrtiť pýchu, skôr než ju zraníme. Ak ju zraníme ťažko umrie.“

12.12. štvrtok 2019

„Chudáci a bedári hľadajú vodu, a vody niet; jazyk im zosychá od smádu. Ja, Pán, ich vyslyším, ja, Boh Izraela, ich neopustím.“ Iz 41,17

Jeden mudrc povedal svoju večne nespokojnému priateľovi, keď sa opät' raz sťažoval: „Prehliadni si dobre miestnosť, v ktorej sme a snaž sa zapamätať si všetky veci hnedej farby.“ Muž nevedel, čo má od tejto prosby očakávať, ale súhlasil. V miestnosti bolo takýchto hnedých vecí dosť, no ľahko si s tým poradil. O chvíľu mu mudrc hovorí: „Tak a teraz si zavri oči a povedz mi, aké predmety modrej farby si videl.“ Priateľ sa zase raz nahvelal a urazene hovorí: „Nič modré som si nevnímal, veď si mi povedal, nech si zapamätám všetky hnedé veci!“ Na to mu mudrc odpovedal: „Tak len otvor oči a pozri sa, koľko modrých vecí tu okolo nás je.“ A bola to úplná pravda. Mudrc pokračoval: „Presne tak je to aj v živote. Ak hľadáš v miestnosti len hnedé veci a v živote len tie zlé, budeš si všimáť iba také a uvidíš iba tie. Uložíš si ich do pamäti a oni

naplnia tvoj život. Pamätaj si, že ak hľadáš len to zlé, určite to nájdeš, ale dobré nenájdeš nič.“

Naučili sme sa nevidieť len hnedé veci života. Myslieť len „hnedými farbami“. To z nás robí chudákov a bedárov. Je tu Boh ktorý nám dáva prísľub, neopustí nás, vypočuje. Vypočuje toho kto ho hľadá, kto hľadá v živote aj Božie farby. Ako to napísal jeden básnik: „Boh farbí láskou toho, kto ním dýcha.“

13.12. piatok 2019

„Keby si si bol všimol moje príkazy, tvoj pokoj by bol ako rieka a tvoja spravodlivosť ako morské vlny...“
Iz 48,18

John Powell v jednej svojej knihe spomína hriešnu ženu. Sama si uvedomila, že takýto život nemá zmysel a rozhodla sa spáchať samovraždu. Ako tak kráčala po opustenej pláži k moru, v ktorom sa chcela utopiť, počula v sebe hlas, ktorý jej kázal zastaviť, otočiť sa a pozrieť sa za seba. Keď to urobila, videla stopy jej nôh, ktoré vlny zmývali z piesku. Na to počula: „Tak ako voda mora ničí tvoje stopy v piesku, tak moja láska a milosrdenstvo

